

[Brorsen.]

ret mange, for det var kun, hvad der blev opdrættet og opfedet paa den ikke saa forfærdelig store Ejendom, jeg har derovre.

Det var til at begynde med — for at gøre det helt udførligt — gennem en Svoger, jeg havde i Ribe, at denne Eksport foregik, idet han for mig udtog de bedste Kreaturer, som saa blev sendt derned. Da min Svoger døde — det var i Efteraaret 1931 — foretog jeg mig ikke andet end at forespørge den Mand, der som Kommissionær havde solgt Kreaturerne i Belgien — det var Hr. Lundgaard —, om jeg paa samme Maade som hidtil kunde sende de Dyr, der var opvokset og opfedet i min egen Bedrift, derned, naar de var gode nok. Jeg har ikke henvendt mig hverken til Eksportudvalget eller til Høgsbro Holm, men til min gamle Forbindelse dernede, altsaa den Mand, der havde solgt Kreaturerne i de tidligere Aar. Og da der var Tale om et saa ringe Tal — jeg gaar ud fra, at det var af den Grund —, sagde han, at det var der ikke noget i Vejen for, for saa vidt Kreaturerne altsaa var egnede dertil, vejede, hvad de skulde veje, og var af den fineste Kvalitet.

Men saa sker der det, at Belgien-Eksporten bliver indskrænket, som vi alle ved, og saa kan man jo forstaa, at de, der stod udenfor, efterhaanden blev noget misundelige paa dem, der nu engang var kommet med, dem, der havde været med fra Begyndelsen. Og det var det, der for mit Vedkommende gav Anledning til, at jeg i Efteraaret 1933 — der var, saa vidt jeg kan se, i og for sig ikke Spor af Grund dertil, naar jeg havde været med lige fra Begyndelsen — tænkte ved mig selv: Som Rigsdagsmand, som offentlig Personlighed kan man ikke være forsigtig nok, og da det ikke spillede nogen som helst økonomisk Rolle for mig, saa mente jeg, at det var bedst, at jeg holdt op. Det drejede sig, som sagt, kun om et ringe Antal, det gentager jeg, som jeg hvert Aar i en Del Aar havde udført.

Jeg vil nok spørge, om der her er noget at bebrejde mig. Jeg kunde maaske nok have trukket mig tilbage i 1932 og have ladet det ærede Medlem, som vel aldrig har været med i Eksporten dertil, træde ind i mit Sted, det ved jeg ikke, men det var der i og for sig ikke saa stor Grund til. Der var dog noget rimeligt i, at de, der havde været med fra Begyndelsen, og som dog havde løbet nogen Risiko, ogsaa blev ved, altsaa indtil der kom Ordre herindefra om, at det hele skulde fordeles paa en anden Maade.

Og naar man taler om de store For-

tjenester, maa jeg sige, at jeg har netop i den sidste Tid gennemgaaet det og set, at i 1932 havde jeg gennemsnitlig for saadanne Kvalitetsdyr som dem, der her er Tale om, altsaa som vejede ca. 1 100 Pund, faaet 185 Kr. pr. Styk. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem synes, at der ligger en stor Fortjeneste her. Hvad saa de andre har tjent, kender jeg ikke noget til, jeg fejer kun for min egen Dør. I 1933, og det er altsaa det sidste Aar, jeg i det hele taget har været med, ligger Priserne noget højere. De ligger antagelig omkring ved, ja, lad mig nu ikke sige for lille et Tal, 240 à 250 Kr. for mit Vedkommende, altsaa fremdeles en ren Underskudsforretning. De, der kender til Landbrug og dets Forhold, vil give mig Ret i, at det fremdeles er en Underskudsforretning, der er Tale om her. Enhver kan sige sig selv, at man kan ikke opdrætte og fede dem, til de vejer 1 100 Pund, for 240 Kr.

Jeg vil for øvrigt sige netop med Hensyn til denne Belgien-Eksport, at der er Folk, som har staaet mig nær, og som har været med fra Begyndelsen, netop dem, man kalder Storopdrætttere, og som vi har haft en Del af ovre i Ribe og Tønder, der har tabt Formuer i Aarene fra 1920 til 1933—34.

Det er den rene og skære Misundelse fra det ærede Medlems Side og ikke noget andet. Han har ment, han kunde finde noget her, han kunde kravle op paa. Nu skal disse Herrer naturligvis vise, at de kan sætte Fødderne fast i Jorden, som de fortæller og har fortalt Vælgerne! Ja, lad os nu se, hvad de kan udrette. Men den Slags Historier, det ærede Medlem her har været med til at bringe til Torvs, vil jeg henstille til det ærede Medlem at ophøre med, hvis han ellers skal være agtet af os her paa den danske Rigsdag.

Jeg har talt her, uden at jeg har haft noget Manuskript, det er efter Hukommelsen, men hvad jeg har sagt om, hvorledes hele dette Forhold i Virkeligheden hænger sammen, passer naturligvis.

Jeg vil saa gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Sørensen (Sejlfod), Socialdemokratiets Ordfører, der rettede Bebrejdelser mod mig, fordi vi misundte de arbejdsløse, som han sagde, at de kunde faa billigt Kød. Det er fuldstændig forkert, der er ikke Tale om, at jeg har sagt et Ord om, at vi misundte dem, der fik billigt Kød; jeg har kun sagt, at i Stedet for, at vi nu gaar mere og mere i Retning af at blande Landbolovgivning og Sociallovgivning sammen, synes jeg, at vi skulde bestrebe os for at gaa den modsatte Vej og